

POËZIE AAN DE VECHT

op woelig water
valt de bleke winterzon
in duizend scherven

Haiku, door
Onno-Sven Tromp
speciale gast

Gedichtenbundel 2020

De poëzieavond en deze bundel zijn mogelijk gemaakt met financiële steun van:

Prins Bernhard Cultuurfonds

Rabobank

Rabobank Gooi en Vechtstreek

Boekhandel Van Kralingen, Breukelen

Poëziefestival
Ter gelegenheid van de Nationale Gedichtenweek
30 januari 2020

Locatie: Zorgcentrum 't Kampje
Driehovenlaan 2
3632 BK Loenen aan de Vecht

Een initiatief van Stichting Poëzie aan de Vecht

Speciale gasten:

- Onno-Sven Tromp, professioneel dichter, draagt voor uit eigen werk.
- Marcel Blekendaal De Polderwachter, vaste verzorger van de slotact. Hij eindigt de avond op zijn eigen en unieke manier met een poëtische performance.

Fotografie: Jacintha Egbers

Drukwerk: Multicopy, Maarssenbroek

Bestuur van Stichting Poëzie aan de Vecht:

Annet Koops, Breukelen

Annette Akkerman, Maarssen

Ellen Dijkstra, Breukelen

Nelleke Jaspers, Maarssen

www.poezieaandevecht.nl

Inhoudsopgave

Auteur	titel	Pagina
Annette* Akkerman	De aarde brandt	6
	Verloren tijd	7
Merel Spruijt	Daar zit ik dan	8
	ZSM	
	Retniw edouK	9
Bart Top	Niet mijn meeuw	10
	Mijn dierentuin	11
	Mooi	12
Jan Molkenboer	Leven	13
	Doorleven	14
	Toekomst is nu !!	15
Adam Kabil Elhak	Lezen (Sonnet)	16
	Liefde voor muziek (Sonnet)	17
	Vrije tijd	18
De Romein	Slot	19
Piet van den Akker	De Anderen	20
	Kippen in de achtertuin	21
Joris Ritter	Bank	22
	Zwemmen	23
Lutgarda Lont-Steba	TTYs	24
	Spot de tijd!	26

Auteur	titel	Pagina
Nienke Meer	Mijn engeltjes	27
Zelvoyca Egbers	Daidalos	28
Koos van Belzen	De tranen van Eos	30
	Le Notre Dame de Paris	31
	De Vechtbrug bij Breukelen	32
Daan Brink	Kaars	33
Jonna Meesters	Vluchtelingenstromen	34
	Deining	35
	De oude fiets	36
Kari Jasperse	De gouden ring	37
Harry Grootendorst	In de nieuwe wereld	38
	Breukelen	
	De glashut	39
André Branderhorst -Molenaar	Waarde van nu is toen geboren	40
	Muziek	41
Marcel Mengelers	Veelbelovend	42
	Verleden tijd	43
Annet Koops	Een kwestie van	44
	Overstroom	45
	Vers voorjaar	46

Annette* Akkerman

de aarde brandt

de aarde brandt, zelfs het poolijs smelt
ijsberen scharrelen in vuilnisemmers hun kostje bij elkaar
een vergaande vorm van recycling

de aarde brandt, schildpadden sterven in de plasticsoep
net nu de schildpadsoep van het menu is geschrap
te barbaars en dieronvriendelijk

de aarde brandt, onze fossiele brandstoffen zijn bijna op
optimisten hopen dat we straks zonder verwarming kunnen
als het klimaat genoeg opgewarmd is

de aarde brandt, wanneer worden we wakker
of wachten we lijdzaam op die gigantische
vloedgolf, die al ons vuur blust

de aarde smeult nog na
de geur van smeltend plastic
de zon verduisterd door roetdeeltjes

astronauten schijnen door het zicht op de aarde
zich bewust te worden van het milieu
zei laatst iemand

misschien moeten we voor straf massaal op expeditie
in het heelal, om vanuit een ruimteschipraampje
eindelijk te beseffen

dat onze aarde brandt

Annette* Akkerman

verloren tijd

in het koude winterlicht is het *nu* bevroren
deze avond zal geen schemering kennen
voor wie het gemist heeft
vanmorgen was het laatste ochtendgloren

op de deur van de klokkentoren hangt een pamflet
vanaf heden melden we de toekomst verloren

er verzamelt zich een menigte op het plein
bereid om elke voorbijganger de schuld te geven
proberen ze met leuzen hun angst te smoren

de wind raast nog steeds kil door de straten
duiven schijten als vanouds de daken onder
de dronkenlap ziet de bodem van de fles
zich niet bewust dat er geen orde meer is
om met zijn gebral te verstoren

herinneringen worden niet langer gemaakt
er wordt geen geschiedenis meer geschreven
er wordt niet meer gewerkt, gekookt of liefgehad
er worden geen kinderen meer verwekt of geboren

voor deze leegte kent de mens geen woorden
nu er geen toekomst meer is zal deze dag
nooit tot het verleden kunnen behoren

Merel Spruijt

Daar zit ik dan

Daar zit ik dan
Op bed met mijn teddybeer.
Ik staar je aan, je wordt nerveus.
Ik zie je volgende week weer.
Het maakt niet zoveel uit, want
Daar zit ik dan

Merel Spruijt

ZSM

Deze toekomst
samen met jou
Ergens in Zweden
Zwitserland of zo,
als ik maar weg ga
van hier met jou.
Zo Stiekem Mogelijk

Merel Spruijt

retniw edouK

De bloemen bloeien niet.
De vogels zingen niet.
Het einde is nabij,
maar ook jij
jij bent mij ook nabij
jij bloeit door mij
jij zingt over mij
maar mij lieft meer van jij

Bart Top

Niet mijn meeuw

Het zijn niet mijn
spreeuwen
maar ze bevolken mijn
balkon
hangen aan vetballen
ruimen kruimels op.

Het zijn niet mijn
spreeuwen
maar we staan in contact.
Bij langzaam opstaan
blijven ze zitten.
Een te snelle zwaai
en ze vliegen op
naar de vluchtboom
poetsen hun veren
vechten spreekwerige
ruzies uit
keren terug
naar hun vetpotten .

Het zijn niet mijn
spreeuwen
maar we schreeuwen niet
naar elkaar. Bekijk
ze door mijn bril

en dubbele beglazing
twijfel of ze echt
terugkijken.
Hun verscholen zwarte
ogen
tonen verbazing noch
angst.

Ogen om vliegensvlug
in een wolk van
soortgenoten
op te gaan.

Het zijn niet mijn
spreeuwen
maar ze troosten mij
hun schoonheid
nonchalant geneuzel
gretig pikken en hippen
van pot naar plant.

Ze gaan op de wieken
de spreeuwen
als een meeuw
het luchtruim schendt.
Niet mijn meeuw.

In the series: On My Balcony

Bart Top

Mijn dierentuin

En weer meldt zich
steeds onvriendelijker
het dierenbevrijdingsfront.
Je zegt, okay
drie kilo bacteriën
en nog wat ongedierte,
dat is wat ik heb.
Een hoonlach is je deel.

Met het mes op de borst
beken je dan maar:

in het spiegelpaleis
van je schedel
achter de kooi
van je ribben
onder het uitspansel
van je middenrif
laverend tussen
je buikorganen
huizen:
een leeuw

een wezel
een kudde lemmingen
een al te vrijgrage poes
een nogal bijtgrage hond
een aardig dom schaap
een best wel geile bok,
een ezel
een holenbeer
een heus wel slimme rat;
een illegale santenkraam.

Bekennen is niet genoeg
zegt het mes.

Als gebaar van goede wil
laat je de leeuw alvast
gaan -
achter de dierenbevrijders
aan.

De wezel blijft je bij
trillend opgekruld
op je spasmodische
darmen.

Bart Top

Mooi

Voor Vera

Soms moet je mooi weer spelen
je moet de nachtegaal kussen
je moet de rupsen laten bungelen
je moet het land laten stuiven
je moet de zonsondergang kussen
je moet het zeeschuim laten dansen
je moet de tong vakantie geven
je lippen laten walsen
elkaar in de armen sluiten
je moet de benen kruisen
de handen verstrengelen
de neuspunten laten knuffelen.

Soms moet je mooi weer spelen
omdat de zon schijnt
het echt mooi weer is
te mooi om weer te zijn
alleen maar weer
mooi.

Jan Molkenboer

Leven

een onregelmatige schakering van belevingen
ritme geluid en beweging een ratjetoe
overwinning van obstakels over een bergpad
hernieuwde generaties updaten de aardkloot
nieuwe loten koekeloeren boven het maaiveld

na regen verbleken de donkerste wolken
grote bloemkoolwolken breken uiteen
herfst doorbreekt decorum, nieuw kleurenpallet
die zijn onttrokken aan een gelaagde regenboog
omfloerst met klatergoud van zon en maan

dromen en bedrog gevoed door vertwijfeling
vervolgens de donkere trap naar het straaltje licht
de ontstoken toorts verwarmt elk levensgeluk
hartstochtelijk fluitende en fladderende vogels
doorkruizen de ongerelde stromen en paden

over de einder (j.m.15/10/19)

Jan Molkenboer

Doorleven

hartgrondig de schreeuw, kots
emotie na de vulkaanuitbarsting
koester diepgang in brede kring
verdriet achter een muur zal stinken
verbittering van leed gaat gisten
uitwisselen met derden verluchtigt

wissel voors en tegens, geen beklemming
ademruimte delen kan verbroederen
zo zal rijkdom boven drijven, ervaar
kleur en bespiegeling in bellenblazen
versta zonnige en warme herinneringen
hernieuw contacten, deel kou en warmte

verbinding doorbreekt eenzaamheid
deel geluk met hen die je na staan
geluk en ongeluk, geen gelijke beleving
gezien worden is teken van herkenning
communicatie het cement van verbinding
waar de regen valt schijnt ook de zon

op de zelfde weg (24/10/19 j.m.)

Jan Molkenboer

Toekomst is nu !!

het nu is de toekomst

vlucht uit een gebarricadeerde brandhaard
reflectie leidt tot verwarring, wanhoop
een onbekende ongekende beeldvorming
slechts hoop en overschatting van verlangen
staatloos van hot naar her voor vrede
in de lucht een vlucht vogels, doelgericht
hun toekomst is nu, noord zuid oost of west

mens zoekt een land van melk en honing
bedden, stoelen, tafel aanrecht onderdak
leven van de schil uit de oogst
ethisch buiten gesloten of opgesloten
cultuur verbannen, deuren gesloten
tekens, taal en klanken onbegrepen
op zoek naar de toekomst van nu

aangekomen in het land van melk en honing
"Ik ben Nederlander " niet meer uitgesloten
inburgeren, taal en klanken leren, nieuwe emoties
kinderen groeien gelijk elk jong gewas
je kind als steun en toeverlaat, maakt vrienden
leert reilen en zeilen, deelnemen aan de cultuur
uit zo een vluchtgang groeit "de toekomst is nu "

voor de nakomeling (31/10/2019 j.m.)

Adam Kabil Elhak

Lezen (Sonnet)

Dat gevoel wanneer ik op de bank plof
rustig doe ik mijn boek open en geniet ik ervan
in de ene hand een zak chips en in de andere een warme
mok

ik ga door tot ik niet meer veder kan
ik laad mezelf weer op
soms lees ik een krant en soms een roman
de hobby waarbij ik verdrietig word als ik stop
maar uiteindelijk amuseer ik me en dat was ik van plan

wat voelt als tien minuten is in werkelijkheid een uur
ik kijk naar de klok aan de muur
en weer zijn er tien minuten voorbij
ik voel me vrij
mijn hoofd word geleegd
want al mijn zorgen en twijfels worden door het boek
weggeveegd

Adam Kabil Elhak

Liefde voor muziek (Sonnet)

Muziek is een lange tunnel waar je niet uit wilt komen
dat prettige gevoel waarin je je gevoelens in laat weg
stromen

ik laat me in de muziek meeslepen
dat noem ik genieten van het leven
muziek laat mij nooit in de steek
dat is ook waarom ik zoveel om hem geef
maar aan die tunnel komt ooit een einde
en zal mijn hart niet meer schijnen

muziek maakt mij altijd vrolijk
dat gevoel waarbij je al je zorgen los kan laten
muziek maakt in mijn leven meer mogelijk
een vak waarin je niet kan falen
het geheim van pure geluk
muziek laat jou stralen

Adam Kabil Elhak

Vrije tijd

Het is nu tijd om vrij te zijn
even nergens meer aan denken
even weg van de wereld dat is erg fijn
mezelf een wereld voor me schetsen

lekker sporten in de sportschool, voetballen op het speelveld
het pure gevoel van vrijheid
het is niet zo ingewikkeld
het is mijn persoonlijkheid

de Romein

Slot

Hun liefdesverklaring hangt
aan het gaas van de brugleuning.
Een rood cijferslot. Een hartje.

Ze hebben in stilte - tegelijk - de code
over hun linkerschouder
in het kanaal gegoid.

Hij wist dat het 7-5-0 was,
zij dacht 7-7-0.

Alles kan kapot
Met een cijferslot.

© 2019 – de Romein

Piet van den Akker

DE ANDEREN

de anderen
zijn onze hel
zei de filosoof
wij haten anderen
omdat ze anders zijn

extremisten doden ons
omdat wij anders zijn
hun waarden en de onze
zijn hemel en hel
leven en dood

voor de anderen
zijn wij anderen
wat is het verschil
tussen de ene andere
en de andere andere?

Piet van den Akker

KIPPEN IN DE ACHTERTUIN

in de ochtend hoor ik ze zacht kukelen
wanneer ze rond scharrelen in de ren
steeds in de weer met pikken en knikken

ze kakelen hard als de dames
ontevreden zijn over het voer;
dat pikken ze niet - echt niet!

statige leghorns schrijden rond;
ze hebben een bos zwarte veren
met een sierlijk streepje bruin.

snelle goudbruine barnevelders
zijn er altijd als de kippen bij,
nieuwsgierig zonder ophouden.

ze woelen in de tuin tussen zevenblad,
met bladeren van de druif zijn ze druk,
verzot zijn ze op kippenvlees.

bij het minderen van het licht
drentelen ze eensgezind
in de richting van het hok.

's avonds zie ik alle kippen
op hun zitstok - net een rijtje
boerinnen boven de onderdeur.

Joris Ritter

bank

Ik zat eens lekker op mijn bank
Heerlijk zacht een film te kijken
Geen last van mensen op mijn linker en rechter flank
Hoe het ging eindigen moest nog blijken.
Lekker met cola en popcorn op schoot
Prachtig beige kleur onder mijn billen
Aan het dromen over mijn nieuwe boot
Er is niets anders wat ik zou willen

Alles ging fout wat er fout kon gaan
De inhoud van de colafles vloog tegen de bank aan
Erger kon ik mij niet voorstellen
Moest ik weer een nieuwe bank gaan bestellen
Nog dieper de min in
Slechter kan het niet voor mijn gezin

Joris Ritter

zwemmen

Ik lag eens op een luchtbed
Zwemmen is het enige wat leuk is
Op **vakantie** was er **garantie** op weinig pret
Het water was een tikkeltje fris
Een echte waterrat
Het is een **zomer zonder zonden**
En mijn moeder riep: 'kom je eten schat'
En ik zwom mijn laatste ronde
Ik loop het zwembad uit
Het eten was een heel gedoe
Op mijn bord lag een berg fruit
Ik dacht maar aan een ding een bommetje doen

Lutgarda Lont-Steba

© 2020

TTYs

Net ingelogd op mijn facebook account.
Dat kan tegenwoordig op elk moment.
Nu, straks, later...
Allemaal, verbonden aan de tijd.
Vertrekpunt, elke seconde.
Te omschrijven als een kleine stap vanuit het nu,
grenzend aan het verleden,
richting de toekomst.
Het verleden wordt in de toekomst,
de geschiedenis.
Toen! Vroeger, wanneer alles beter was.
Vroeger blijft vroeger.
Zoals gisteren, vandaag en morgen.
Maar gek dat het kan klinken.
Langzaam maar zeker,
zitten we totaal in een zoal...
Digitale wereld.
TTYs, we App+ ;)

Verstuurd met WhatsApp...

Straks, een voorafgaand feit.
Eenmaal voorbij is voorbij.
Eenmaal benut is benut.
Eenmaal weg is weg.
Het is maar goed ook...

Verder te volgen via mijn Instagram

Het milieu, ook onze zorgen.
De plastic tassen van nu,
een goed idee van toen.
De plastic soep van nu,
een bijzondere uitdaging voor het moment.
De plastic oplossingen voor nu,
een massale doel voor morgen.
Aan al onze nakomelingen...
Sterkte voor nu, straks.
Laterrr...

Verstuurd vanaf mijn iPad.

Lutgarda Lont-Steba

© 2020

Spot de tijd!

Met een argeloze blik op de horizon
Kijkend naar de eerste stralen van de zon
Denk ik aan de zorgeloze dagen, zo fijn
Geen benul van hoe de toekomst zal zijn
Blanco bladzijden van een bijzonder boek
Het langzaam inkleuren van de levensdoek
Licht, zonnig, bijna onbewolkt, heel soms regen...
Bogen zich verder om in zegen

Met een heldere blik op de horizon
Kijkend naar de felle stralen van de zon
Herinner ik de zorgzame dagen
De bijzondere momenten opgeslagen...
Op foto's en op banden om niet te vergeten
Het gewicht, de maten, onopgemerkt erbij gegeten
Genieten van de verassingingen bij elk getij
Voor je het weet, zijn de jonge jaren voorbij

Met een wazige blik op de horizon
Kijkend naar de doffe stralen van de zon
Presumeer ik de zorgelijke dagen
Hoe deze - morgen, daar straks, nú - voort te dragen
Grijs, donker, mist en regen...
Bui? Genoeg humor werkt prima tegen
Maar wacht, daar hebt je dan de maneschijn
Nog heel even jouïsseren van een glas halfzoete witte wijn

Nienke Meer

Mijn engeltjes
Mijn zonneschijn, mijn vreugd,
De redenen dat mijn leven zo deugd.
Valt de dag en nacht mij zwaar,
Kijk ik op en zijn zij daar.
Wachtend en lachend met open armen,
Alles gevend om mijn hartje te verwarmen.
Door dik en dun staan wij zij aan zij,
Oh wat maken mijn engeltjes mij toch blij.

En wat doet het mij zoveel pijn,
Wetend dat ze er op een dag niet meer zullen zijn.
Ze zeggen altijd; na regen komt zonneschijn,
Maar ooit zijn ze niet meer mijn,
Kan ik dan wel dezelfde ik zijn?
Door mijn engeltjes is mijn leven zo fijn.

Zelvoyca Egbers

Daidalos

Daidalos was opgesloten in het Labyrint
Daar woonde een monster half mens half stier
De minotaurus was altijd kwaadgezind
Nog even, en Daidalos was zo dood als een pier

Gelukkig werd dit niet zijn afgang
Al kwam de minotaurus achter hem aan
Want Daidalos vond de uitgang
En kon de deur net op tijd dichtslaan

'Zorg dat hij niet weg vaart' zei de koning tegen zijn staf
Nu zat hij gevangen op het eiland
Hij mocht niet van Kreta af
Maar hij was slim en bekeek het van de andere kant

Het was altijd al zijn droom geweest
Om zo vrij als een vogel te vliegen
Er kwam een gier en Hij vermoorde dat beest
Van de veren maakte hij vleugels, hij ging nog meer gieren
bedriegen

Zo kon hij toch nog van Kreta af
Vlieg niet te laag en niet te hoog
Vertelde hij Ikaros kortaf
En toen was het werkelijkheid; Hij vloog!!

Maar hij had nog steeds zorgen
Want Ikaros veren vielen eraf
Hij had de vleugel met was aan elkaar gelijmd die morgen
Hij had het nog tegen Ikaros gezegd vooraf

Nu had hij niemand meer en was hij alleen
Ikaros was gevallen
Dit was van koning Minos erg gemeen!
Hij maakte de rest van zijn leven beeldjes van gevleugelde
jongentjes, honderdtallen

Koos van Belzen

De tranen van Eos

De tranen van Eos

- ochtenddauw –

Godin van de ochtend, het licht en de morgen,
van de dag en wie weet ook de zon,
geef mij vandaag.....zonder zorgen,
en wek mij tot leven en dicht bij jouw bron.

Geen aan natuur al je tranen
als druppeltjes dauw aan het gras,\
en berijp alle bomen en struiken in lanen
en bevochtig, bevochtig het groenend gewas.

Mijn liefste natuur,
beschermende vrouw

doorweek met je vochtige ogen als dauw
de wereld, in een pracht groenend tapijt:

De ochtend ontwaakt naar de dag
die zich stilaan en zonnig verblijdt.

Godin van de dag:

Jouw tranende, tranende ogen
hebben nimmer natuur en de aarde bedrogen.....

Koos van Belzen

Le Notre Dame de Paris

“La reine de douleur”

Laat vertellen, Maria, de aloude muren
O lieve Vrouwe , het hart van Parijs en kathedraal,
over vlammen en brandende vuren
in een nu al historisch verhaal.
Parijs is in rouw
en huilt smart'lijk haar tranen
om haar sacraal mooist' heilig gebouw
haar prachtige fier Notre Dame
Als een wonder voor Pasen verrast
is het vuur in de toren als een wreedaard te gast
Hier weent nu Maria en Esmeralda huilt mee
en voort stroomt de Seine langs Ile de Cité....
Lees Victor Hugo als nimmer te voren,
laat luiden de klokken voor mijn Notre Dame....
Herbouw voor ons en Parijs en mon âme
Mijn Kathedraal en boven in top
een prachtige , stralende Vieringstoren

Lundi, 15 avril 2019

Koos van Belzen

De Vechtbrug bij Breukelen

Dit is mijn dierbaar dorpsgezicht:
Mijn witte ophaalbrug over de Vecht.
Aan haar wijd ik een stroomgedicht;
terwijl ik groet de schipper op de plecht.
Hoe mooi is soms geduldig wachten
met zoveel luister en historie hier.
Ik koester dit moment en mijn gedachten:
Mijn Breukelen, met Zandpad, Danne en rivier.
Vandaag mag alles hier wat trager
bij dit mijn stromend waterrijk domein:
Mijn ophaal brug, O Amsterdam is hier toch mooier mager
mijn klein Carré heet hier. geliefd, mijn Gunterstein.
En in vervoering van het water
bij dit voormalig Jaagpad langs de Vecht,
wordt het langzamer later
en ik nog meer aan Breukelen en ophaalbrug gehecht.
Hoe mooi kan wachten zijn
bij dit mijn dierbaar dorpsgezicht
Mijn magere brug en prachtig dorpsdecor
en tussen de coulissen, mijn Gunterstein en Watervoor
Nooit, nee nooit mag hier mijn Vecht gedicht.

November 2019, een brugwachter ad interim

Daan Brink

Kaars

Het dansen van het vuur.
Geeft rust en vrede
Tot aan het heden
aan alles komt een eind zelfs aan de pracht van moeder
natuur
Dus we moeten ervan genieten.
De schoonheid van het leven
Van alles en nog wat beleven.
en die kans moet je niet laten schieten

Zo brand de kaars zo lang hij kan.
Vol met beleving en pracht
Zonder enige plan
Het geeft hoop en kracht
Maar alles heeft een eind
want zelfs een kaars verdwijnt

Jonna Meesters

Vluchtelingenstromen

Wij zijn gemaakt van suiker

En jullie zijn het water

Wij bouwden dammen

En jullie zwommen er doorheen

We waren bang om te verdrinken
In de tsunami van het water
Die over Europa dreef
Wij hadden onze zwemdiploma's
Wij konden zwemmen in het water
Toch durfden we niet te duiken
In de oceaan vol lief en leed

Maar,

Water is niet zwart of wit
Niet dag of nacht
Het is als 's ochtends vroeg of 's avonds laat
Wanneer de dag de nacht toelaat
Iedere druppel is anders

Wij gedragen ons als suikers
En jullie zijn het water
Maar we lossen samen op

Jonna Meesters

Deining

De grote deining
Verspreid zich ritmisch
Over de oceaan
Het geeft een richting
Het heeft gezag

Het slokt alle kleine
Golfjes op
In de verdwijning
Alsof ze geen eigen
Doel hadden
Alsof ze niets en niemand
Waren

Verdwenen ze in de menigte

Jonna Meesters

De oude fiets

Ik fiets door de straten
Mijn fiets die kraakt
Door de jaren die voorbij zijn gegaan
Sinds jij er niet meer bent

Want toen je er nog was
Fietsten we samen
Door de straten
Mijn fiets was nog nieuw
Je gaf me zachtjes een duw
Omdat de wind veel sterker was
Dan ik

Mijn fiets huilt
Net als ik

Kari Jasperse

De gouden ring die weerkaatst als een zonnestraal in de nacht.

De wolken die zich verspreiden als een schildpad in het moeras.

De tekst die zich ontwikkelt als een foto in het licht.

De klok die tikt als een vogel met kiespijn.

Zo zal ik je altijd liefhebben.

Harry Grootendorst

In de nieuwe wereld over de oceaan.
Zeven dagen varen hier vandaan.
Ligt Brooklyn aan de Hudson.
Deel van New York, stad van beton.
Wolkenkrabbers, reikhalzend naar de lucht.
Van glas en staal, sterk en geducht.
Een mierenhoop van mensen,
auto's krioelt er door elkaar.
Geen molen en klapbrug te zien aldaar.
Geen behoefte aan die Hollandse kitsch.
Maar gek op die prachtige Brooklyn Bridge.

Harry Grootendorst

Breukelen aan rivier, kanaal en plas,
Broekland in eindeloos groen land.
Kastelen, kerken, buitenplaatsen,
landgoederen in een groots verband.
Daarbuiten in het groene hart,
De boerderijen aaneengeregen in
het noest ontgonnen kopenlandd.
Wipwatermolens houden het land droog.
Priemen hun getraliede wieken
In wollige wolkenlucht omhoog.
Een levendig dorp met veel vertier.
Met een dubbele klapbrug over de rivier

Harry Grootendorst

De glashut

De glasovens gedoofd.
De fabriek al dik een
eeuw ter ziele.
Er resten slechts
de huisjes van de
Boheemse glasarbeiders.
Als foezel en wijnsteen
In de ziel van de wijnfles.

André Branderhorst-Molenaar

Waarde van nu is toen geboren

Terugblikken terug boeken
Omwentelingen rangschikken
Eens was toentertijd nu
Kalenders klokken uw bliksembezoeken

Oerouderwets sleeën door ongeschonden sneeuw
Morgen voor spellen natte eeuw
Spiegels sterrenkijkers kom weer van pas
Tijdzones uitvergroot daar nu toen al reeds verleden was

Mondiaal ijsberen ijsberen laks
Uit de maat toen voor hen wat nu voor straks
Zonnen draaien eeuwige ecotaks

Internet-eters haastig getikt kritiek
En wie is er nu uiteindelijk het domst
Kinderen geef alle kinderen Toekomst

André Branderhorst-Molenaar

Muziek 🎵 🎵

M ediageniek meesterlijk multifunctioneel
A dembenemend achter autoque audiovisueel
T refzeker tegenover toonaangevende tv-talenten
T oont tegenover toffe tafeldame taloze trenten
H ekelt hoegenaamde hooghartige hatelijke heren
I ntroduceert intussen irritant interessante intellectueel
J eugdig joviaal jegens journalistiek jongleren
S portief sprekenede spits scoort spontaan sensationeel

V eelzijdig verdienstelijke voetbalveteraan
A dequaar actueel ambachtelijk amicaal
N egentienzestig neurotisch noodsignaal

N ieuwsgierigheid nationaal nieuws
I nspiratievolle interactieve interviews
E ntertainment entameren enerveren
U itzending uitmuntend uitgeselekeren
W aarachtig wilskrachtig weergaloos welbekend
K ijkcijferkanon klaarblijkelijk komisch kwiek
E npleinpublic eigenaardig ervaren energiek
R egiseert rustig rumoerige raadgevende rubriek
K raakt kordaat klinklare kleinkunstenaarskritiek

Marcel Mengelers

(Januari 2020)

Veelbelovend

Iedere dag worden honderdmaal
duizend beloftes voor de toekomst
geboren

Diezelfde dag worden er honderdmaal
honderd door honger en ziekte
gebroken

Elke dag worden ook honderdmaal
honderd dromen door een oorlog
verbrijzeld

Dan moeten wij toch harder streven
om in ons welvarende land
al dat veelbelovende leven
ongeacht herkomst, kleur of stand
een veilige toekomst te geven

Marcel Mengelers

(Januari 2020)

Verleden tijd

Gisteren had hij stoutmoedig
voor elk van zijn demonen,
slechte gewoontes en gebreken
een voorwerp uitgezocht

Al die objecten had hij
op een tafel uitgesteld
en een laatste maal
bezwierend toegesproken

Vandaag heeft hij ze
ceremonieel zwijgend
in zijn tuin begraven

Opgelucht haalt hij nu adem:
vóór hem ligt de toekomst
achter hem het graf

Annet Koops

Een kwestie van

Vlonderen

bestaat in t echt

Als wind hoog in de bomen

een eigen leven leidt

Vol van daden en donderen

Als vlagen wolk

kraaien naar de kroon steken

Zwermen om elkander

Ademloos verwonderen

en dan in overgave grimpen

Gestoken stilstaan

Verzuchten dat het nooit zo meer wordt

Het beeld afwimpelen

Gevoelens wegen

Emoties rimpelen

Huilende traan

Overal blijven

Het nergens heen laten gaan

Behalve als de werkelijkheid op de proppen komt

met vlonderen

En dat dan afzonderen

Annet Koops

Overstroom

Ik wuister je wensen
wimpel je weten
zuiver je winderige vlagen
koelig bij overwarmte
en daartussen
verhaardagen met confetti
slingerende boodschappen
vol hartigheid en zielsverwant
kussende liefjesbeesten
onderwater en ook daarboven
bizarre blozigheid waar ik maar niet
over uit kan
dus laat ik je erin
hap ik je
slik ik je
overstroom ik van ons
Duik ik in dieptes
koprollend
om te blijven

Annet Koops

Vers voorjaar

Het startte vanmiddag
zo ergens tussen twaalf en thee
Slierde langs de kale takken
nam pufjes geur en gekte mee
Ik voelde het kraken op vele vlakken
En niemand die het hoorde
of zag

Het plofte in rafelige wolkjes
op het vochtige mos
Giechelend als elfjes in een vreugdedansje diep in het
dennenbos
Geloof me nou, wachter van het licht
het is begonnen
en niet alleen in dit gedicht

De lente is los!